

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXXVI. An recte pro Purgatoriis Sacrificetur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

& securus. 3. Multę Missę dicuntur pro peccatoribus, qui tamen non recipiunt donum penitentię: non igitur hoc conferunt Missa ex opere operato.

AUTOR. I. Missa verè propitiatorium est Sacrificium. 1. Teste S. Scriptura in meo *Antichristo* p. 3. q. 28. 2. Ita S. Patres. S. Iacobus in Liturgia: *Offerimus Tibi incruentum Sacrificium pro peccatis nostris, & pro ignorantia populi: &c.* Sic quā Gręci, quā Latini.

II. Idem est & Impetratorium: 1. Teste utroque Testamento, in meo *Antichristo*. 2. Testibus Liturgiis S. Iacobi Clementis, Basilii, Chryostomi, ac S. Patribus. 3. Ratio. Quod enim efficax est peccatis remittendis; id magis est pro impetrandis bonis ab datore vltro parato Deo.

III. Etsi Sacrificium vim habeat magnam impetrandi ex opere operantis: eò, quòd omnis actio bona, est grata Deo, ac meritoria: Vis tamen Missę potissima est ex opere operato, id est, ex seipsa. Ratio *Concil. Trident. Sess. 22. Can. 2.* Quia eadem est Hostia, & Offerens idem principalis, qui in Cruce, Christus, ex quo effectus principalis dependet.

AT NOTA. Valor ex opere operato bifariam in re aliqua reperitur. 1. Instrumentaliter in Sacramentis, quę instrumenta sunt & efficiunt immediate, per modum naturę, gratiam, ad quam sunt instituta. 2. Infalibiler; sed non instrumentaliter, nec efficienter & immediate; sed infalibiler tamen & independenter à bonitate ministri. Sic effectum producit Sacrificium, Deum placans, qui ob id impertit donū po-

nitentię mediatę. *D. Thomas 4. di. 12. quęst. 2. artic. 2.* Ratio; quia Sacrificium arę non habet vim maiorem Sacrificio Crucis: at hoc non immediate, nec Efficienter iustificauit omnes, pro quibus offerebatur; sed sufficienter solū impetrando & merendo. Alioquin omnes vniuersim essent saluati, pro quibus est passus.

DICO AD I. Sacramenta sunt instituta vt profint suscipientibus ea: Sacrificium verò etiam aliis prodesse datum est: quia per modum Orationis fit pro aliis; prodestque Sacrificanti soli quā sumit Sacramentum; at quā Consummat Sacrificium sumtione, prodest & aliis.

AD II. Iam dixi. Si Missa immediate peccata remitteret, valeret argumentum; iam id præstant ad hoc instituta Sacramenta.

AD III. Missa infalibiler impetrat nouum auxilium conuersionis peccatori: sed hoc variè operatur, pro peccatorum dispositione.

QVÆSTIO LXXVII.

An ritè pro Purgatoriis Sacrificetur?

LUTHERANI & CALVINIANI pernicaciter negant.

SVADENT Negationem. I. *Kemnit. in Exam p. 2. Calvinus in Antidoto articulo rē Parisiensium.* De vsu Eucharistię loquens ait: *Accipite, & manducate: netrū possunt mortui: ergo.*

II. *Kemnitius: Chryostomi sententia, hunc ritum esse ab Apostolis, falsā videtur: 1. Quia Apostolica ea Constitutio in nulla S. Scriptura reperitur. 2. Quia S. Hieron. & Greg. dicunt Apostolos ad Orationē Dominicam sacrificasse. 3. Quia Tertullianus*

nus

aus *L. de Corona mil.* ait, hunc ritum ex Consuetudine profufluxisse.

III. Mortuorum in actione Cœnæ facta commemoratio fuit; sed quod pertinerent ad Corpus Ecclesiæ, & Communionem Sanctorum; non ut refrigerium & propitiatio eis fieret.

AVTOR. 1. *Mach. 12. Sancta & salubris est cogitatio, pro defunctis exorare in Sacrificio, ut à peccatis. i. peccatorum pœnis solvantur.* Ideo Iudas Machabæus iussit offerri Sacrificium pro peccatis mortuorum. 1. Qui liber improbè negatur à

Luthero. Calvinistis esse canonicus. Esto tamen; minimùm historicus docet perantiquam esse Consuetudinem sacrificandi pro defunctis; quam nec Christus, nec Apostolus ullus, nec S. Patrū quisquā reprehendit: quin laudant. 2. Traditio, mosq; peruetus est Ecclesiæ, & is Vniuersalis: cuius contrarium mendaciter affirmat Kemnitiuſ p. 2. *Exam. Trid. de Purg.* S. Chryſtom. 69. ad Antioch. pop. *Non temerè hæc ab Apostolis sancita fuerunt, ut in remendis Mysteriis fiat defunctorum commemoratio.* Sic Liturgia Iacobi & Clementis. 4. Aërius hæresiarcha, dānatus ab Ecclesia, primus docuit, non esse pro defunctis sacrificandum. 5. Consentit Vniuersalis S. Patrum illuc incumbit. Vide *Geneal. p. 3. q. 17.*

DICO AD I. Defuncti ut participare nequeunt de carne Sacrificii, de Fructu tamen possunt. Idque dicebat Dominus, quibus præbebat Sacramentum; non iis, pro quibus offerebat Sacrificium.

AD II. Traditionem hanc refert S. Chryſt. ad Apostolos, non ad Scripturam: in hac si foret, traditio non esset. Est tamen etiam in 2. *Mach. 12.* Esto: dixerit

id S. Gregorius: nil infert. S. Hier. non scripsit. Tertullianus dicit ex Consuetudine hunc ritum esse retentum, fluxisse inde non dicit; finxit Kemnitiuſ.

AD III. Item fingit idem contra nubem S. Patrum. Aug. in *Enchirid. c. 110.* *Pro non valdè malis Propitiatio est.* Neque enim pro Sanctis sacrificati unquam dicunt Patres.

QVÆSTIO LXXVIII.

An repugnet Institutioni Missæ, ut in ea Sanctorum fiant memoria?

LUTHERANI maxime Kemnitiuſ p. 2. *Exam. pag. 818.* a illi verb. S. Aug. 8. *Ciu. c. 27.* *Nei Mysteriis non constituitur templum, Sacerdotia, Sacra, & sacrificia.* Subiungit mendaciter: *Atqui hoc in Apostolico est, & adhuc defenditur.* Idem pag. 80. *Doct. Pa. ult.* S. Cœ. am in illa tutam esse, ut in eius celebratione inuocentur Sancti.

SVADENTIS Kemnitiuſ pag. 810. Christus hoc factum non in Sanctorum, sed in Mei commemorationem. 2. *Ideo se tradidit in Cœnæ, ut in sacrificio consequamur per merita unica Oblationis Christi.* profanatur Cœnæ, cū à Deo peritur. ut per merita ob precibus sanctorum, in omnibus, eterna prolecatum munimur auxilio. 3. Aug. 22. *Cru. c. 11.* ait: in Sacramentis Sanctos nominari quidem; nullo mod. autem laudari. &c.

AVTOR. I. Non repugnat S. Cœnæ Institutioni, ut in ea Sancti honorentur. 1. Quia, 1. *Tim. 2.* iubet fieri Orationes, ut gratiarum actiones in Sacrificio hæc cum fiant acceptis beneficiis, siquæ in his præcipuum, Sanctos in cœlestem assumptos esse: quid ni pro iis Deo gratias reddamus? 2. Ita vitarunt Liturgia S. Iacobi, Clementis, Basilii, Chrysostomi. 3. Id S. Patres tradiderunt, commendarunt. Et illius multiplex confirmatio. Vide *Bell. l. 2. c. 8.*

II. Non repugnat eidem Sanctos in co Inuocari; Non, ut ipſis Oblatio fiat quod